

XXV

Hoe Uilenspiegel bij een kleermaker onder een tobbe naaide en hoe hij verder een paar mouwen aan een jas trachtte te gooien.

Uilenspiegel kwam in Berlijn, gaf zich uit voor kleermakersgezel en verhuurde zich bij een snijder. Pas zat hij in de werkplaats, of daar zei de meester tegen hem :

— Bij mij is het de gewoonte, dat het werk steeds met de grootste zorg wordt uitgevoerd. Tracht dus vooral fijn te naaien, dat men 't niet zien kan.

— Best, vond Tijn, nam naald en garen, en kroop waarachtig met zijn werk onder een groote waschkuip.

Zoo goed als 't ging legde hij het goed over zijn knie en begon te naaien.

De kleermaker zag dat eerst enkele oogenblikken sprakeloos aan; toen viel hij plots luidruchtig uit:

— Wat voert ge daar uit, onder die tobbe? Is dat nu en manier van werken?

Tijn kwam van onder de kuip te voorschijn en antwoordde droogjes:

— Indien ik naaien moet, zoodat men 't niet kan zien, an is dit toch de eenige manier, zou ik denken. Kent gij vellicht nog een ander systeem? Zeg dan maar hetwelk?

De kleermaker lachte even bitterzoet en sprak toen:

— Luister, m'n waarde gast, laat het nu maar zoo en naai in 't vervolg, dat men 't wél zien kan.

Drie dagen nadien, toen de snijder vermoeid was en wat vroeger naar bed wilde, wierp hij Uilenspiegel een half afgewerkt boerenpak van grove stof toe en zei:

— Maak me dien wolf eens af, dan kunt ge daarna ook gaan slapen.

Uilenspiegel antwoordde:

— Ja, baas, ik zal dat ding eens flink opknappen.

De meester ging dus naar bed en dacht aan niets. Uilenspiegel nam toen den grijzen rok, sneed hem open en vervaardigde daaruit een wreeden wolfskop. Daarna maakte hij lijf en pooten aan het ding, plaatste het eindelijk gewerkt op tafel en ging slapen. Den volgenden morgen stond de meester vroeg op, ging naar zijn werkplaats en zag den wolf op tafel staan. De man schrok eerst, maar bemerkte spoedig dat het maar een nagemaakte was. Ondertusschen was ook Uilenspiegel naar beneden gekomen en nu sprak de kleermaker:

— Wat voor monster hebt ge me daar ineengestoken?

Wat is me dat voor een goochelspel ?...

De schade was gelukkig niet al te groot, want het betrof hier slechts grove stof van slechte hoedanigheid.

Dus berustte de baas in 't geval en was de zaak uit den weg.

Vier dagen nadien wilde de snijder weer wat vroeger naar bed gaan.

Voor den knecht vond hij het echter wat te vroeg om reeds het werk te staken. Er lag daar nog een jas, waaraan enkel de mouwen ontbraken. Deze er inzetten, dat was net 'n bezigheid voor den gast, vond de baas. Dus sprak hij tot Uilenspiegel:

— Jongen, gooi me de mouwen nog even aan deze jas, dan hebt ge gedaan voor vandaag.

Uilenspiegel knikte ja; de meester begaf zich te rusten en Tijl hing de jas aan den haak, plaatste aan weerskanten een blaker met een brandende kaars, nam toen de rechter mouw en wierp deze naar het kledingstuk. Daarna gooide

— Een wolf, meester, zooals ge 't me bevolen hebt, antwoordde Tijl.

— Zoo meende ik 't niet, zei de baas. Als ik het woord wolf uitsprak, dan bedoelde ik daarmee enkel dat grijze boerenpak.

— Beste meester, dat wist ik niet, beveerde Uilenspiegel. Had ik het geweten, wees dan overtuigd, dat ik liever het pak had gemaakt dan dezen wolf. Maar ik heb natuurlijk stipt uw bevel willen uitvoeren.

hij met de andere mouw. Zoo bleef hij doorgooien tot de kaarsen opgebrand waren.

Dan plaatste hij versche kaarsen op de blakers en herbegon zijn spelletje.

Den volgenden morgen vond de baas Uilenspiegel nog steeds bezig met mikken en waren er twaalf kaarsen totaal opgebrand.

— Wat is me dat voor een goochelspel? kreet de man, uit zijn humeur wegens de verspilde lichten.

Uilenspiegel antwoordde:

— Noem dat een goochelspel als ge wilt, maar prettig is het toch niet, uren aan een stuk met die mouwen te moeten gooien, zonder er in te slagen ze aan de jas te krijgen! Ik ook had veel liever in bed gelegen en rustig geslapen. Ge moest toch weten, dat het verloren moeite zou zijn zooiets te probeeren!

De kleermaker sprak:

— Is het mijn schuld? Kon ik weten, dat ge mijn woorden aldus zoudt opnemen? Ik bedoelde toch immers de mouwen aan de jas te naaien, stommeling!

— Ge hadt het dan maar zóó moeten zeggen! riep Tijl uit. Waarom zegt ge ook alles anders dan ge 't meent? Indien ik de mouwen er in genaaid had, dan had ik tenminste ook een paar uren kunnen slapen! Ge moogt nu zelf de jas in orde brengen; ik wil nu wat gaan liggen en mijn schâ inhalen!

De meester bulderde:

— Ik heb u niet in dienst genomen om over dag in bed te liggen! Dat ge een uilskuiken zijt, dat maakt mijn rekening niet! Ge zult werken of uw biezen pakken! Ook wil ik de kaarsen vergoed zien, die ge zoo nutteloos verspild hebt, begrepen?

Tijl wilde natuurlijk niets vergoeden, noch van zijn besluit afwijken.

En zoo bleven ze beiden nog een uur twisten en schelden, tot Tijl ten slotte zijn bullen bijeen pakte en verder trok.

Tijl Wilenspiegel

door E Bosschaerts

L. Opdebeek - Uitgever - Antwerpen

HET VROOLIJK LEVEN VAN

TIJL UILENSPIEGEL

BEWERKT DOOR

EUGEN BOSSCHAERTS

Met dertig houtsneden van

VICTOR STUYVAERT

DERDE DRUK

L. OPDEBEEK — UITGEVER — ANTWERPEN

1943

INHOUD.

	Blz.
1. Hoe Tijl Uilenspiegel geboren en driemaal op één dag gedoopt werd . . .	5
2. Hoe alle boeren en boerinnen zich over den jongen Uilenspiegel bekloegen en vonden, dat hij een kleine boef was; en hoe Tijl met zijn vader te paard uitreed en de menschen zijn wapperend vaantje liet zien . . .	6
3. Hoe Klaas Uilenspiegel van Kneitlingen naar de Saale trok, daar overleed, en hoe zijn zoon Tijl leerde koorddansen	8
4. Hoe Uilenspiegel het aan boord legde om ruim zestig linkerschoenen aan een touwtje te rijgen en wat er daarna met die schoenen gebeurde . . .	9
5. Hoe Uilenspiegel den bakker beetnam en een zak vol brooden naar huis bracht	11
6. Hoe Uilenspiegel meer geweekt brood opat dan hem lief was en daarbij nog heerlijk geslagen werd	13
7. Hoe Uilenspiegel de kippen van den schraalhans deed pikken, zonder dat ze iets in hun maag kregen	14
8. Hoe Uilenspiegel in een bijenkorf kroop en 's nachts twee dieven kwamen om dezen te stelen; hoe Tijl het gedaan kreeg, dat de dieven begonnen te vechten en den korf in den steek lieten	16
9. Hoe Uilenspiegel zich bij een pastoor als huisknecht verhuurde en hoe hij, pas in dienst, een lekker hoen van het braadspit at	18
10. Hoe Uilenspiegel te Maagdenburg de luidjes wijsmaakte, dat hij van het raadhuys zou vliegen en hoe hij de toeschouwers daarna uitmaakte voor lichtgeloovige gekken	21
11. Hoe Uilenspiegel in één dag al de zieken van een gasthuys genas, zonder medicijn te moeten gebruiken	23
12. Hoe Uilenspiegel, bij een bakker in dienst, uilen en meerkatten bakte en hoe hij deze op voordeelige wijze aan den man bracht	25
13. Hoe Uilenspiegel meel builde in den maneschijn en wat hij verder van de galg medebracht	26
14. Hoe Uilenspiegel, als torenwachter, alarm blies wanneer geen onraad dreigde en verzuimde te blazen wanneer de vijand in 't zicht was . . .	29
15. Hoe Uilenspiegel op kosten van den Koning van Denemarken zijn paard van gouden hoefijzers voorzag	31
16. Hoe Uilenspiegel den Hertog van Lüneburg overtuigde, dat hij in zijn recht was, maar hoe daarbij zijn paard werd opgeofferd	33
17. Hoe Uilenspiegel een kar arde kocht van een boer en daarna den Hertog voor de tweede maal ontmoette	36
18. Hoe Uilenspiegel zich aan het hof van Hessen voor een beroemd schilder liet doorgaan en hoe hij den Landgraaf wijsmaakte, dat wie van onadelijk bloed was, zijn schilderijen niet kon zien	37
19. Hoe Uilenspiegel de Hoogeschool te Praag bezocht en hoe hij op de moeilijkste vragen, hem door den rector gesteld, wist te antwoorden . .	42
20. Hoe Uilenspiegel te Erfurt een ezel leerde lezen in een oud psalm-boek.	44

	Blz.
21. Hoe Uilenspiegel te Neurenberg de soldaten van de wacht wakker maakte, die hem over een brug achtervolgden en in 't water vielen.	47
22. Hoe Uilenspiegel te Bamberg voor geld at	49
23. Hoe Uilenspiegel in dienst kwam bij een smid en hoe hij zijn baas den blaasbalg in den hof achteradroeg	52
24. Hoe Uilenspiegel zich bij een anderen smid verhuurde, die hem niet voldoende te eten gaf; hoe hij, om zich te wreken, hamer en tangen aaneensmeedde en daarna de plaat poetste	55
25. Hoe Uilenspiegel, in dienst bij een schoenmaker, op onverantwoordelijke wijze het kostbare leder verknoeide	57
26. Hoe Uilenspiegel te Brunswijk zijn laarzen gespekt kreeg en hoe hij zijn hoofd door de vensterruit stak, om den laarzenmaker nog een vraagje te stellen	61
27. Hoe Uilenspiegel bij een kleermaker onder een tobbe naaide en hoe hij verder een paar mouwen aan een jas trachtte te gooien.	63
28. Hoe Uilenspiegel drie kleermakersgezellen tusschen de zwijnen deed terecht komen en daarna beweerde, dat ze van tafel gewaaid waren.	67
29. Hoe Uilenspiegel, in dienst bij een leerlooier, de droge en natte vellen door elkaar op een hoop wierp en zoodoende al het bont bedierf	69
30. Hoe Uilenspiegel te Berlijn wolven vervaardigde in plaats van wolfspelzen.	71
31. Hoe Uilenspiegel te Leipzig een levende kat in een hazevel naaide en het dier voor een levenden haas liet doorgaan	73
32. Hoe Uilenspiegel te Lübeck zonder kosten aan een kruik wijn geraakte.	75
33. Hoe Uilenspiegel te Erfurt tweemaal een slager der vleeschhal beetnam.	78
34. Hoe Uilenspiegel te Bremen al de melk van de boerinnen opkocht en ze in een groote kuip deed gieten	81
35. Hoe Uilenspiegel het aan boord legde, dat een koopvrouw op de markt van Bremen al haar potten en pannen stuksloeg.	82
36. Hoe Uilenspiegel twaalf blinden gelukkig maakte met twaalf gulden, die hij niet eens betaalde	84
37. Hoe Uilenspiegel op luidruchtige wijze zijn intrede deed in de werkplaats van een barbier	89
38. Hoe Uilenspiegel te Eisleben een snoever van een waard den schrik op 't lijf joeg met een dooden wolf.	91
39. Hoe Uilenspiegel te Keulen een waard betaalde met den klank van 't geld.	96
40. Hoe Uilenspiegel het te Antwerpen aan boord legde, dat een Hollander een gebraden appel opat, gevuld met muggen en vliegen	98
41. Hoe Uilenspiegel zijn einde voelde naderen en hoe hij zijn testament opmaakte	100
42. Hoe Uilenspiegel begraven werd	102